

Előszó

Rüdiger Dannemann tanulmányához

Úgy képelem, illendő volna bemutatnom a szerzőt: becslésem szerint a neve errefelé többé-kevésbé ismeretlen (nem ez az egyetlen, ami Lukács tárgyában errefelé ismeretlen, egyre ismeretlenebb) – holott ha, kicsit talán túl fennköltlen fogalmazva, *Lukács ügyéről* van szó, Rüdiger Dannemann (74) megkerülhetetlen. Tulajdonképpen mindjárt pályája elején belebonyolódott Lukácsba: bochumi és frankfurti tanulmányok után a Bochumi Dialektika-munkaközösségben dolgozik ösztöndíjasként, Korschról és Lukácsról ír a Heinz Kimmerle szerkesztette *Modelle der Materialistischen Dialektik*-ben (Beiträge der Bochumer Dialektik-Arbeitsgemeinschaft), és Lukácsról írja a doktoriját Rotterdamban: *Das Prinzip Verdinglichung. Studie zur Philosophie Georg Lukács'* (Sandler, Frankfurt a. M., 1987). Egyik megalapítója és 1997-től elnökhelyettese az egy évvel korábban megalakult Internationale Georg-Lukács-Gesellschaftnak. A Társaság elnöke 2006-ig az a (nem olyan régen, 2021-ben elhunyt) Frank Benseler volt, aki az 1960-as évek elején rávette az addig jogi anyagok unalmas kiadójaként ismert Luchterhandot, hogy vegye fel a kelet-berlini Aufbau által 1956-ban elejtett fonalat, és legyen Lukács (a böhmönagy kötetekben megjelenő Georg Lukács Werke) kiadója (egyik szerkesztője volt egyébként a kiadó másik profilidegen sorozatának, a remek *Soziologische Texténe*k is); és aki addig tervezgette a kiadásról és a kiadás körüli dolgokról Lukácsal folytatott levelezésének megjelentetését, míg – mesélik – egy, a háza padlásán kiütött tűz végleg keresztül nem húzta az elképzelést. A Társaság munkájának középpontjában a Lukács-évkönyvek álltak, 2006-ig annak a filozófus, irodalomtörténész Werner Jungnak a szerkesztésében, aki ma a hosszabb szünet után a Luchterhand helyébe lépő Aisthesis számára a Werke folytatását szerkeszti. (A fiatal Lukács – a Werke Bd. I – két félkötete és bennük, hála a fordító Antonia Opitznak, Lukács két, addig csak magyarul olvasható esszékötete 2017-ben,

illetve 2018-ban jelent meg, a Band III. első félkötetete 2021-ben, a második félkötetet még készülõben.) Pár év szünet, afféle belsõ válság után, a Jahrbuch 2012-ben, már Dannemann – ekkor már a Társaság elnöke – szerkesztésében indult újra, azóta két különszámot is megjelentetett, 2009-ben a *Lukács und 1968*-at, 2018-ban a *Hundert Jahre „transzendente Obdachlosigkeit“*-et. De túl a Jahrbuchon, Dannemann számos Lukács- vagy Lukácsnak szentelt könyv szerkesztõje is volt, legutóbb 2021-ben Axel Honneth közremûködésével egy afféle „Best of Lukács”-kötetét (Georg Lukács: *Ästhetik, Marxismus, Ontologie. Ausgewählte Texte*, Suhrkamp, Frankfurt a. M. 2021), és persze számos könyv, tanulmány szerzõje, konferenciák résztvevõje.

Amikor Rüdiger Dannemannt elkezdte érdekelni Lukács, érdeklõdésének tárgya nem igazán volt divatban, a Nemzetközi Lukács György Társaság megalakulásakor pedig talán még kevésbé; hogy most, amikor úgy tûnik – mint az új *Jahrbuch* beköszöntõje fogalmaz –, mintha valamiféle Lukács-reneszánsz köszöntött volna ránk, nem állunk itt teljesen tétován, az nem csekély mértékben köszönhetõ épp neki.